Âişe -radıyallahu nhâ- şöyle demiştir:Sâd Hendek savaşında yaralandı.Ona Hıbbân b. Arika denilen Kureyşli bir adam ok attı.O kişi de Hıbbân b. Kays,Muays b. Âmir b. Lueyoğullarından olup kolundaki atar damardan yaraladı.Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- onu yakınında olup ziyaret etmesi için mescide bir çadır kurdurdu. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- Hendek harbinden (Medine'deki evine) dönüp geldiğinde, silâhını çıkarıp yerine koymuş ve yıkanmıştı. Bu sırada Cibrîl -aleyhi's-selâm- Peygamber'e geldi o sırada başındaki tozu silkeliyordu.Sen silâhını çıkarmışsın! Vallahi biz melekler henüz silâhlarımızı çıkarmadık. Haydi, onlara doğru yola çık! dedi.Peygamber: "Nereye doğru çıkıyoruz?" diye sordu. Cibril, Kurayzaoğullarının yurdunu işaret ederek: İşte şuraya! Dedi. Bunun üzerine Peygamber, Kurayza oğulları'na doğru hareket etti. Muhasaranın sonunda bunlar. Rasûlullah'ın hükmüme inip boyun eğdiler. Rasûlullah da bunlar hakkında'bir hüküm vermesini Sa'd b. Muâz'a havale etti. Sa'd da:Ben onlar hakkında şöyle hüküm veriyorum: Bunların harb edenleri Öldürülür. Kadınları ve çocukları esîr edilir, malları da taksîm olunur, dedi. Hişâm şöyle demiştir: Bana babam Urve, Âişe'den şöyle haber verdi: Sa'd

ibn Muâz (Kurayza oğulları hakemliği ettiği günden evvelki gecede): Yâ Allah! Sen bilirsin ki, Rasûlü'nü tekzîb eden, vatanından çıkaran kavim kadar kendilerine harb ve cihâd etmek istediğim hiç bir kimse yoktur. Yâ Allah! Öyle zannediyorum ki, bizimle onların arasında artık yapılacak harb kalmamıştır. Şayet Kureyş ile başka bir harbimiz daha kaldı ise, Sen'in yolunda onlarla cihâd edeyim diye beni hayâtta bırak. Eğer aramızda harb kalmamış ise, bu yaramı deş de bu yüzden bana şehîdlik nasîb et! diye duâ etmiştir. Müteakiben boyun damarına kadar gelen şişlik deşildi. Mescid de Gıfâr oğulları'ndan bâzı kimselere âit bir çadır daha vardı. İşte bu Gıfârîler kendi hâllerinde oturup dururlarken bir de bakmışlar ki, kendilerine doğru kan akıp geliyor. Onlar: Ey çadır ehli! Sizin tarafınızdan bize doğru gelen bu kan nedir? Dediler. Meğer Sa'd'ın yarası akıp durumuş. İşte Sa'd -radıyallahu anh- bu yaradan dolayı öldü.Sahih-i Buhârî.

Âişe -radıyallahu nhâ- şöyle demiştir:Sâd Hendek savaşında yaralandı.Ona Hıbbân b. Arika denilen Kureyşli bir adam ok attı.O kişi de Hıbbân b. Kays,Muays b. Âmir b. Lueyoğullarından olup kolundaki atar damardan yaraladı.Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- onu yakınında olup ziyaret etmesi için mescide bir çadır kurdurdu. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- Hendek harbinden (Medine'deki evine) dönüp geldiğinde, silâhını çıkarıp yerine koymuş ve yıkanmıştı. Bu sırada Cibrîl -aleyhi's-selâm- Peygamber'e geldi o sırada başındaki tozu silkeliyordu.Sen silâhını çıkarmışsın! Vallahi biz melekler henüz silâhlarımızı çıkarmadık. Haydi, onlara doğru yola çık! dedi.Peygamber: "Nereye doğru çıkıyoruz?" diye sordu. Cibril, Kurayzaoğullarının yurdunu işaret ederek: İşte şuraya! Dedi. Bunun üzerine Peygamber, Kurayza oğulları'na doğru hareket etti. Muhasaranın sonunda bunlar. Rasûlullah'ın hükmüme inip boyun eğdiler. Rasûlullah da bunlar hakkında'bir hüküm vermesini Sa'd b. Muâz'a havale etti. Sa'd da:Ben onlar hakkında şöyle hüküm veriyorum: Bunların harb edenleri Öldürülür. Kadınları ve çocukları esîr edilir, malları da taksîm olunur, dedi. Hişâm şöyle demiştir:

Bana babam Urve, Âişe'den şöyle haber verdi: Sa'd ibn Muâz (Kurayza oğulları hakemliği ettiği günden evvelki gecede): Yâ Allah! Sen bilirsin ki, Rasûlü'nü tekzîb eden, vatanından çıkaran kavim kadar kendilerine harb ve cihâd etmek istediğim hiç bir kimse yoktur. Yâ Allah! Öyle zannediyorum ki, bizimle onların arasında artık yapılacak harb kalmamıştır. Şayet Kureyş ile başka bir harbimiz daha kaldı ise, Sen'in yolunda onlarla cihâd edeyim diye beni hayâtta bırak. Eğer aramızda harb kalmamış ise, bu yaramı deş de bu yüzden bana şehîdlik nasîb et! diye duâ etmiştir. Müteakiben boyun damarına kadar gelen şişlik deşildi. Mescid de Gıfâr oğulları'ndan bâzı kimselere âit bir çadır daha vardı. İşte bu Gıfârîler kendi hâllerinde oturup dururlarken bir de bakmışlar ki, kendilerine doğru kan akıp geliyor. Onlar: Ey çadır ehli! Sizin tarafınızdan bize doğru gelen bu kan nedir? Dediler. Meğer Sa'd'ın yarası akıp durumuş. İşte Sa'd -radıyallahu anh- bu yaradan dolayı öldü.

[Sahih Hadis] [Muttefekun Aleyh]

Hadisi şerif değerli sahabe Sa'd b. Muâz -radıyallahu anh-'ın faziletini açıklıyor.Zira savaşında yaralanması sebebiyle Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem-'in onu ziyaret etmesi için mescide çadır kuruldu.Sa'd -radıyallahu anh- Kurayzaoğullarına öyle bir hüküm verdi ki bu hüküm yedi kat semanın üzerinde ki Allah Teâlâ'nın hükmüne uygunluk arz etmektedir.O hüküm de:Erkeklerinin öldürülmesi,kadınlarının ve çocuklarının esir alınması,mallarının alınması bunun sebebi de müslümanlara ihanet edip,anlaşmayı bozmaları ve Hendek savaşı zamanında Kureyş ve Medine etrafından diğer kabilelerin toplanmalarını fırsat bilmeleri sebebiyledir.Keza Sa'd -radıyallahu anh- için başka bir fazilet daha ortaya çıkmaktadır.O fazilet de:Duasında eğer Kureyş ve müslümanlar arasında hala savaş kalacak ise Allah Teâlâ'nın onu yaşatmasını ve Allah Teâlâ'nın onu şehitlerden kılmasını istemiştir.Kureyş ile müslümanlar arasında olan savaş bitmiş,o da Hendek savaşında aldığı yaranın tesiriyle şehid olmuştur.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/10893